

I en les mateixes consuetes parroquials l'legim:
1592: Jaume Felip Gibert 9 Agost. Vigília et Cm* S. Romani. Mr. Dejuni manat. 18 novembre. St. Romà mr. patró de Lloret.

1630: Joan Llorens, no en diu res. S. Romà m. patró de Lloret, de manament com a festa anyal avui se fa gran solemnitat.

1720: Josep Rovirola i Ros, St. Romà Titular de l'església Vella. Sant Romà, monjo i màrtir d'Antioquia. Titular desta Església.

Fixem-nos com enlloc es parla d'un st. Romà, soldat.

Com podem descifrar doncs aquesta petita confusió?

Podria molt bé ser així: Diuen que antigament Lloret celebrà el seu St. Patró precisament el 9 d'agost, a plé estiu. Avui diriem al rovell de les vacances. Ara bé, els nostres passats amb tota l'astúcia o enginy conten que van treballar la festa major petita de st. Romà, soldat (9 d'agost), al dia de st. Romà, diaca (18 de novembre) per evitar que els forasters que arribaven per st. Cristina (24 d juliol) romanguessin massa dies a les cases, amb l'excusa d'entroncar totes dues festes majors. Es ben curiós que Lloret, la "Mare dels forasters" (hospitus mater) com ha estat anomenada, hagués jugat aquesta mala passada als forasters.

Aquest trasllat, en cas de ser cert, degué tenir lloc fa molts segles, perquè en les tres consuetes que existien a l'arxiu parroquial — avui només queda la del Rector Mn. Josep Rovirola i Ros — en referir-se a les festes de st. Romà ja hem vist llur informació.

Aquest seria l'únic argument per solarir actualment la presència de la figura del soldat romà en el nostre segell parroquial. Així continuen essent rubricats els diferents documents parroquials. Com també la veneració de l'imatge de st. Romà, soldat, que tots els anys presideix a l'església la solemnitat litúrgica.

Manuel BOADAS i NUALART, prev.
Ecònom de st. Genís de Palafolls

En Joan Ribot

★ Just en el pòrtic de la Festa Major d'hivern se n'ha anat un altre lloretenc autèntic. Un lloretenc que estava feliç quan podia aportar alguna cosa a la vida de la comunitat; quan sentia el nom de la vila pregonat arreu; quan podia participar en les festes, contruint a la seva brillantor. Un lloretenc que no perseguia, amb la seva actuació, beneficis propis, sinó que posava el seu entusiasme al servei de tots. Ultimament, el seu estat més aviat delicat el mantenia una mica allunyat de les activitats lloretanes, almenys com a dirigent. Però si cerquem en qualsevol arxiu els antics programes de les Festes Majors, o l'opuscle publicat l'any del centenari de l'òpera Marina, o d'altres, hi trobem fàcilment a la llista d'organitzadors el nom de Joan Ribot Portés. Tenim encara recent el record de la presentació de l'orquestra Marina i sabem com En Ribot va convidar tots els components, satisfet de què haguessin escollit un nom tan lloretenc. Vam estar presents en aquella reunió improvisada, a la casa del carrer de Sant Elm, la mateixa casa de Marina, l'heroïna de Camprodón, segons diu la llegenda. Aquella casa que conserva la capelleta amb el Sant Elm salvat del naufragi i que En Joan Ribot ha destacat amb una inscripció sobre majòlica que recorda els fets. L'amic Ribot se n'ha anat sense veure encara restituïda la plaça del carrer de Sant Elm. La veritat és que la plaça ja havia estat feta, però es va confondre Sant Elm i Sant Telm, que, de fet, l'Enciclopèdia Catalana admet indistintament. En Joan Ribot, però, estava ben informat d'aquesta qüestió hagiogràfica tota vegada que ja



l'havia hagut d'aclarir quan tenia l'Hostal Sant Elm. Va defensar a capa i espasa la grafia sense la T i vam tornar a encarregar una placa fidel a la seva informació. La placa està ja feta a La Bisbal. Mancava portar-la i col·locar-la. Ens ho recordava amb vehemència a cada ocasió. I és que el seu amor a Lloret, a les tradicions, a les nostres coses, el portava de cap.

Deia al començament que En Joan Ribot ens ha deixat quan començava la festa. I a ell li agradaven prou les festes del poble ! Però això m'agrada recordar-lo amb aquesta fotografia amb què el vaig sorprendre fa temps, amb el carrer de casa seva guarnit perquè era la Festa Major. I ell al mig, satisfet, contemplant amb perspectiva l'obra feta. Estic segur que En Joan Ribot, del Mes Enllà, tornarà a mirar aquesta setmana el seu Lloret, amb perspectiva, content de veure l'aire de festa i l'activitat de totes les entitats. I s'ho mirarà així, d'un extrem del carrer; d'un extrem del camí. D'aquest camí que ja ha fet i en el que ha deixat constància perquè no sols va treballar per ell sinó que va pensar amb el poble. I els que estimen el poble, evidentment, el recordem i li agraïm. *Reposi en pau.*

DOMENECH

Llamada

El pasado viernes, día diez, en ocasión de la convocatoria de una manifestación contra el terrorismo, a escala nacional, se repartió profusamente por nuestra villa, el siguiente comunicado:

★ **I NO A LA VIOLENCIA TERRORISTA !**
Para la jornada de hoy, 10 de Noviembre, diversas organizaciones sindicales y políticas catalanas, han convocado manifestaciones contra el terrorismo, en una acción coordinada con el resto de fuerzas sociales del mismo signo, del Estado español, y decir:

I BASTA YA DE TERRORISMO !

Con nuestra actitud de repulsa a todos los métodos sangrientos y violentos, pretendemos desarraigar de una vez